

Vzpomínky na Honzu Sokola – Mirek Ben

Když Michal tak pěkně vzpomínal na Honzu Sokola, tak se musím přidat.

Honza byl nesmírně noblesní člověk, který dokázal velice jednoduše a jasně mluvit i o tématech, která nejsou jednoduchá. A to nejen o počítačích, ale také o Bibli a obecně o tématech jako rodina, vztah k bližnímu apod. Byl také překladatelem Bible a jakoukoliv aktivitu ve prospěch bližního, nepovažoval za zbytečnou. Jak taky psal Michal.

Mám na Honzu tři konkrétní vzpomínky:

- **Sofsem** (nevím už který, ale bylo to za komunistů): jako McT jsme vystupovali na anti SOFSEMu s lehce disidentským příspěvkem. Dělali jsme si srandu, už nevím z čeho, ale určitě to bylo o blbosti reálného socialismu. A na začátku hrál Pepík na klavír znělku Hlasu Ameriky s tím, že se ta skladba postupně ztrácela, tak jak to dokázaly komunistické rušičky. Všichni řvali smíchy, akorát Honza (jak mně pak řekl později) se potajmu vytratil, protože věděl, že na SOFSEMu jsou i lidi z StB, kteří byli nasazeni na něho a Ivana Havla (možná by nám o tom mohli tehdejší organizátoři něco říct). Později jsme si začali tykat.
- **Setkání po volbách 1992 v Brně**: Honza tehdy kandidoval za Občanské fórum a nějak se dohodlo, že po jejich volebním mítingu v Brně, se s ním brněnští sofsemisti sejdou na posezení v hotelu Avion. Ptali jsem se ho na poměry v parlamentu apod. Padaly například dotazy, proč takoví volové mají takové vysoké platy. A Honza vysvětlil, že je to v pořádku, neboť dobře zaplacený poslanec nemyslí na blbosti a přívýdělků a pracuje pro stát. Jak je vidět, že i takový člověk jako Honza Sokol, se může mýlit. Pak byla taky zajímavá odpověď na dotaz, proč jsou v parlamentu takoví volí a proč tam nejsou právníci apod. No a Honza nám vysvětlil, že v parlamentu musí být různí lidi, i blbci, a zákony musí být napsány tak, aby jim i lidi v parlamentu rozuměli. Zkrátka nemůžeme si myslet, že když zákony napíší (jen) právníci, že to bude pro stát jenom dobře.
- **Setkání křesťanských chlapů** v Křížanově: Honza tam měl přednášku o rodině. Už si všechno tak nepamatuji, ale bylo to jako vždy, jasné, přehledné, bez nějakých náboženských frází. Na závěr přednášky jsem se ho něco zeptal, tykal jsem mu. Poté se mě někdo zeptal: „Ty si s ním tykáš?“ A když jsem to potvrdil, tak moje pozice se na setkání zcela změnila. Dokonce mně někdo donesl i pivo. No, pak se ukázalo, že to bylo pro Martina Šmídka. Ten si s ním taky tykal.

Mirek Ben